



Kwetsbaar
en
Teder



Broederkapel Ste.-Marie Huijbergen

Ontsteken van het licht

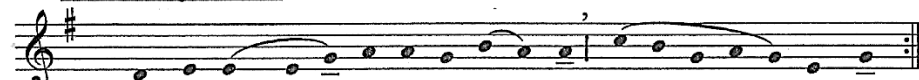
Drempeltekst

Kolossenzen 3,12

*Daarom, als Gods geliefde uitverkoren,
beoefen tedere ontferming, goedheid, deemoed,
zachtmoedigheid en geduld.*

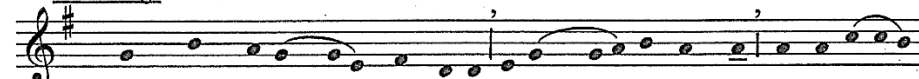
Opening – Een nieuw gebod – H12

1. voorzang 2. allen



Looft de Heer____, al-le gij vol - ken, looft _____ de Heer.

voorzang:

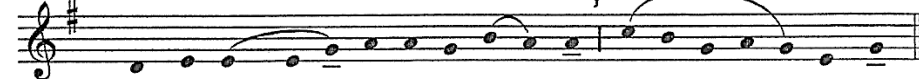


Een nieuw ge-bod__ geef Ik u: be-mint__ el-kan-der, zo-als Ik__



u heb lief-ge-had, zo__ moet ook gij el-kaar be-min-nen.

allen:



Looft de Heer____, al-le gij vol - ken, looft _____ de Heer

Tot slot

Er is nog zomer genoeg
wat zou het loodzwaar
tillen zijn, wat een gezwoeg
als iedereen niet iedereen
terwille was
als iedereen niet iedereen
op handen droeg.

Judith Herzberg

Franciscaanse zegenbede

Moge God ons zegenen met onrust
bij gemakkelijke antwoorden, halve waarheden,
en oppervlakkige relaties
zodat er diepgang vanuit ons hart moge leven.

Moge God ons zegenen met boosheid
over onrechtvaardigheid,
onderdrukking, en uitbuiting van mensen
zodat we werken voor rechtvaardigheid, vrijheid, en vrede.

Moge God ons zegenen met tranen
die we plengen voor hen die lijden door pijn,
verwerping, honger, en oorlog
zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost.

En moge God ons zegenen met zoveel dwaasheid
dat we geloven een verschil te maken in de wereld.
Zodat we kunnen doen
waarvan anderen zeggen dat het onmogelijk is.

toegeschreven aan: Ruth Fox, Benedictines (1985)

Laten we gaan in vrede!

Gebed

God van leven en van liefde,
steeds weer wordt uw Naam verbonden
met liefde, zachtmoedigheid, ontferming
en in de uitnodiging aan mensen,
dat wij in al onze kwetsbaarheid
zouden omzien naar elkaar.

Schenk ons de kracht van kwetsbaarheid
dat wij elkaar werkelijk durven te ontmoeten,
open ons voor de noden
en het tedere verlangen van elkaar:
gezien, gehoord, aanvaard te worden.

Onze Vader ... want van U.....

Klein danklied

t. A. den Besten – m. M. Stumpel



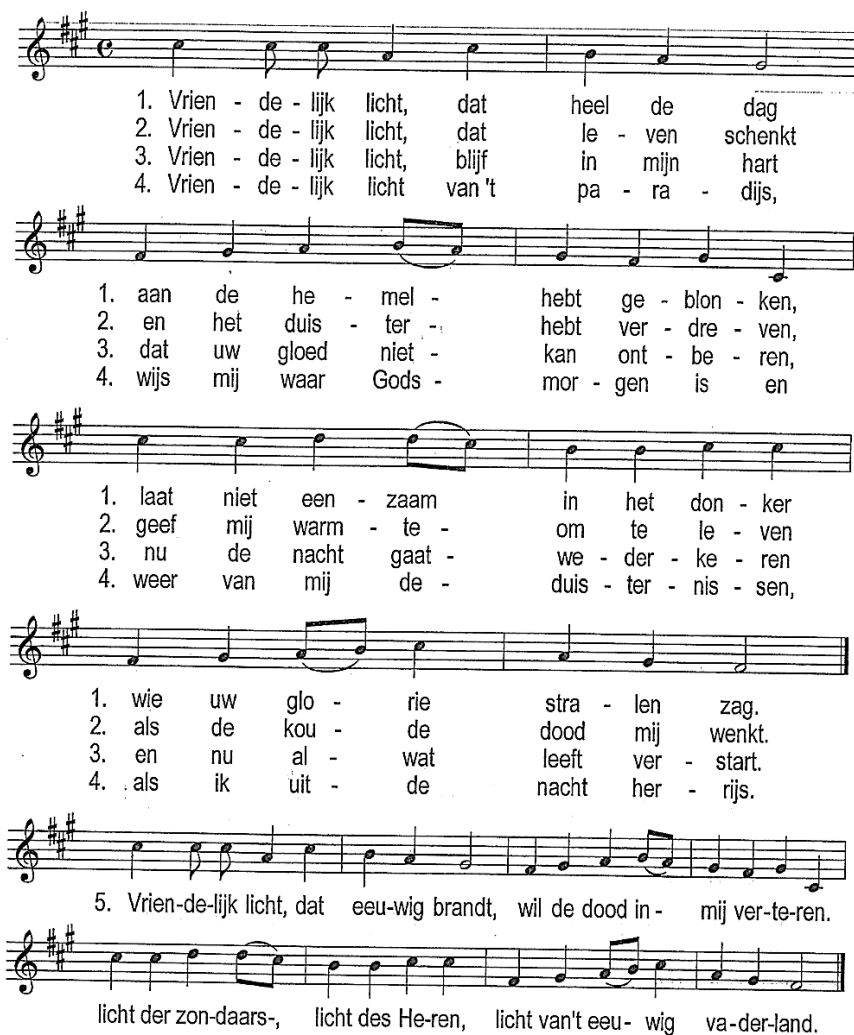
2. Laat mij dan dankbaar leven de volle tijd,
geborgten in de bevende zekerheid,
3. dat ik niet uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand.

Inleiding

Kwetsbaar en teder, is de thematiek van deze vesperviering. Kun je tederheid ervaren als je kwetsbaar bent. Of heb je juist in je kwetsbaarheid tederheid nodig. Dit zijn vragen die dit thema kan oproepen. Een ding is zeker: kwetsbaar zijn we allemaal. Of we het nu wel of niet kunnen of willen toegeven. In de opvoeding van velen van ons is voorgehouden flink te zijn en niet sentimenteel of gevoelig te zijn. Denk vooral aan de opvoeding van jongens en jonge mannen. Met je gevoelens te koop lopen was not done. En dat heeft zeker te maken met cultuur en opvoeding. En dan wordt er over het hoofd gezien dat de mannelijke helft van de bevolking ook een vrouwelijke kant heeft. Tederheid is zowel bij vrouwen als bij mannen aanwezig. Maar misschien bij mannen onderontwikkeld onder invloed van cultuur en maatschappij en rolpatronen. En dat geldt zeker voor gemeenschappen van mannelijke religieuzen Maar hoe kun je God liefhebben als je jezelf en je naaste niet kunt liefhebben, in welke vorm dan ook? Op dit terrein ligt een groot stuk braak land. Zal dit ooit vruchten dragen?

Tekst: Br. Theo

Hymne – Vriendelijk licht - V51



1. Vrien - de - lijk licht, dat heel de dag
 2. Vrien - de - lijk licht, dat le - ven schenkt
 3. Vrien - de - lijk licht, blijf in mijn hart
 4. Vrien - de - lijk licht van 't pa - ra - dijs,

1. aan de he - mel - hebt ge - blon - ken,
 2. en het duis - ter - hebt ver - dre - ven,
 3. dat uw gloed niet - kan ont - be - ren,
 4. wijs mij waar Gods - mor - gen is en

1. laat niet een - zaam in het don - ker
 2. geef mij warm - te - om te le - ven
 3. nu de nacht gaat - we - der - ke - ren
 4. weer van mij de - duis - ter - nis - sen,

1. wie uw glo - rie stra - len zag.
 2. als de kou - de dood mij wenkt.
 3. en nu al - wat leeft ver - start.
 4. als ik uit - de nacht her - rijs.

5. Vrien-de-lijk licht, dat eeu-wig brandt, wil de dood in - mij ver-te-ren.
 licht der zon-daars-, licht des He-ren, licht van't eeu- wig va-der-land.

Groen

Groen is het gras
 onder onze voeten

Groen de natuur overal om ons heen
 een barmhartige baaierd van leven.
 Groen.

Groen.
 Zo zacht voor onze ogen
 zo zacht voor onze ziel.
 De verrukking van dat waas in de lente,
 in het ontwaken van de donkere aarde
 en het opengaan van bomen en bloemen
 die ontluiken.

Ook mij doet het groen de luiken open
 en het doet me naar buiten keren.
 Het doet mij op een buiten hopen
 waarin de tederheid regeert.

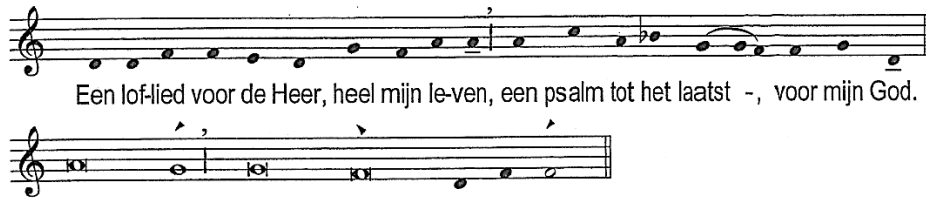
Groen trekt me weg uit wat me benauwde,
 het opent een nieuw vergezicht
 dat mijn doen en laten richt
 zoals een boom groeit naar het licht

Guy Dilweg

Stilte

Stilte

psalm 146



Gelukkig wien Jakobs God **bij** staat, *
wiens hoop op de **Hèer is, zijn Gód;**

die geschapen heeft hemel en aarde,
de zee en al wat daar**in** is, *
die tot in **èeuwigheid tróuw** houdt.

Hij die recht doet aan de ver**drú**kten, *
bròod geeft aan **wie hóng**erig zijn.

De Heer, die de geboeiden be**vrijdt**, *
de Heer, die de **blinden weer zien** doet,

de Heer die opricht de gek**ró**mden, *
de Heer heeft de recht**vàardigen lief**;

de Heer waakt over de vreemdeling
en houdt staande weduwe en **wées**. *
Maar de wandel der **bòzen verstóort** Hij.

De Heer heerst tot in **éeuw**igheid, *
uw God, Sion, gesl**à**cht op gesl**à**cht.

Eer zij de heerlijkheid **Góds**: *
Vader, **Zoon** en heilige **Géest**.

Zo was het in den beginne, zo zij het thans en voor **immer**, *
tot in de **èeuwen der eeuwen. Ámen**.

Buiten jezelf durven raken

Soms is het door een toeval, dat je ontdekt, wat er zich binnenin je afspeelt. Je bent meer dan een optelsom van wat je doet, voelt en denkt. Je kunt de grenzen overschrijden van het bestaan, en buiten jezelf raken. Er zijn talrijke mogelijkheden om die *ervaring* te omschrijven, om elementen ervan onder woorden te brengen. Maar het eigenlijke ervan is niet te vatten, noch door jezelf, noch door een ander. In de diepte van zo'n ervaring, beken je, dat je niet genoeg bent voor jezelf. Je geeft toe, dat je een ander nodig hebt. Als je in contact blijft met je ziel, kun je je ware verlangens levend houden.

Het is van levensbelang om, [...] elke dag met een stok in je ziel te roeren. Alleen op die manier kun je fijngevoelig blijven en ontdekken, waar het in het leven op aan komt. Zo'n houding maakt je kwetsbaar, omdat je niet bereid bent de weg van de minste weerstand te gaan. Het is de enige manier, waarop je op den duur ook voor anderen dierbaar wordt. Het lijkt aanvankelijk niet gemakkelijk om op het spoor te komen van die gevoelens, als je nooit gehoord hebt waar het om gaat. Je zou kunnen denken, dat zulke gevoelens alleen maar voor een bepaald slag mensen zijn weggelegd. Niets is minder waar. Elke mens heeft ze, al is het misschien onbewust en verscholen.

Uit: *Paul Begheyn, Sta op en ga open*

Stilte

Psalm 139



Heer, Gij doorgrondt en Gij kent mij,
Gij weet van mijn zitten, mijn **óp**staan, *
Gij verstaat mijn gedachten van **vér** re;
mijn op weg zijn keurt Ge, mijn **rú**sten, *
al mijn wegen zijn U **vertróuwd**.

Want er komt geen woord op mijn **tóng**, *
of zie, Heer, Gij kent het **volkómen**.

Achter mij zijt Gij, voor mij, rond**óm** mij: *
Gij hebt uw **hánd** op mij gelegd.

Dit te vatten – het is mij te **wón**derbaar, *
te verheven – ik **réik** er niet toe.

Waar zou uw geest ik ont**kó**men? *
waar zou ik uw aanschijn ont**gá**an?

Klom ik op tot de hemel – Gij **wá**art er, *
lág ik neer bij de doden - daar **stá**at Gij,

sloeg ik dageraadsvleugelen **úit**, *
streek ik neer aan de uiterste **zéek**ust,

ook daar zou Uw hand mij gel**é**iden, *
hield mij uw rechterhand **vást**.

Lukas 10,25-37

vertaling Alex van Heusden

En zie, daar stond een Thorageleerde op om hem te beproeven:

Meester, wat moet ik doen om leven te beërven in de komende wereld?

Hij sprak tot hem:

In de thora, wat staat daar geschreven? Hoe lees jij?

Hij antwoordde en sprak:

‘Je zult liefhebben de Ene, jouw God,
met heel je hart en je ziel,
met heel je kracht en je verstand’;
en ‘je naaste die is als jij.’

Hij sprak tot hem:

Je hebt goed geantwoord. Doe dit en je zult leven.

Maar omdat hij zich wilde rechtvaardigen,

sprak hij tot Jezus:

Maar wie is mijn naaste?

Jezus ging op hem in en sprak:

Een mens daalde af van Jeruzalem naar Jericho
en viel in de handen van rovers.

Zij kleedden hem uit, ranselden hem af
en gingen en lieten hem halfdood achter.

Bij toeval daalde een priester af langs die weg,
hij zag hem en ging tegenover hem voorbij.

Zo ook geschiedde dat een Leviet langs die plaats kwam,
hij zag hem en ging tegenover hem voorbij.

Een Samaritaan die de weg ging, kwam langs hem,
zag hem en werd bewogen door ontferming.

Hij ging naar hem toe, waste zijn wonden met olie en wijn
en verbond ze, tilde hem op zijn eigen rijdier,

bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

De volgende morgen nam hij twee zilverstukken,
gaf ze aan de herbergier en sprak:

‘Zorg voor hem en wat je meer besteedt,
ik zal het je geven als ik terugkom.’

Wie, denk je, is van deze drie de naaste geworden
van hem die was gevallen in de handen van rovers?

Hij sprak:

Die barmhartigheid aan hem deed.

Jezus sprak tot hem:

Ga en doe jij evenzo.